

219

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 sierpnia 1960 r.

w sprawie obniżenia skali w podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup pracowników.

Na podstawie art. 10 ust. 5 i 8 oraz art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201 i z 1959 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1 Przepisy § 1 ust. 2 oraz § 2 i 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 września 1956 r. w sprawie obniżenia skali w podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup podatników oraz zwolnienia niektórych grup podatników w podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 44, poz. 202) mają odpowiednie zastosowanie do wynagrodzeń pracowników za-

trudnionych w uspołecznionych przedsiębiorstwach handlu wewnętrznego i żywienia zbiorowego bez względu na podporządkowanie organizacyjne tych przedsiębiorstw.

§ 2 Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wynagrodzeń należnych za okres od dnia 1 sierpnia 1960 r., a w przedsiębiorstwach podległych Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” — za okres od dnia 1 listopada 1960 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

220

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 8 lipca 1960 r.

w sprawie określenia, którzy chałupnicy są pracownikami w rozumieniu dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Na podstawie art. 4 ust. 3, art. 77 i art. 116 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby wykonujące pracę chałupniczą w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła z dnia 27 czerwca 1956 r. w sprawie określenia istotnych cech pracy chałupniczej, przemysłu domowego i przemysłu ludowego jako zatrudnień zarobkowych wyłączonych spod przepisów prawa przemysłowego (Dz. U. Nr 30, poz. 144) są pracownikami w rozumieniu dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97), zwanego w dalszym ciągu „dekretem”, jeżeli:

- 1) pracę tę wykonują na podstawie pisemnej umowy zawartej z jednostką gospodarki uspołecznionej;
- 2) osiągają z tytułu pracy chałupniczej zarobek wynoszący co najmniej 600 zł miesięcznie albo 500 zł, jeżeli chałupnik jest inwalidą III grupy, albo też 300 zł, jeżeli chałupnik jest inwalidą I lub II grupy (art. 12 dekretu);
- 3) zarobek ich nie przekracza 3.000 zł miesięcznie.

2. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony mimo nieosiągnięcia przez chałupnika zarobku określonego w tym przepisie, jeżeli jednostka nadrzędna nad jednostką gospodarki uspołecznionej stwierdzi, że spowodowane to było przestojem w produkcji, który nie trwał dłużej niż 10 dni w danym miesiącu kalendarzowym, lub jeżeli chałupnik był niezdolny do pracy z powodu choroby. Za przestój uważa się przerwę w produkcji, która objęła wszystkich chałupników wytwarzających dla danej jednostki gospodarki uspołecznionej te same przedmioty produkcji. W razie przestoju lub choroby chałupnika kwoty zarobków określone w

ust. 1 pkt 2 ulegają zmniejszeniu proporcjonalnie do skróconego okresu pracy w danym miesiącu kalendarzowym.

3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w uzgodnieniu z Komitetem Pracy i Płac może zamiast zarobków określonych w ust. 1 pkt 2 przyjmować dla niektórych rodzajów produkcji niższe kwoty zarobków albo odpowiednie miesięczne normy pracy.

§ 2 1 Chałupnika nie uważa się za pracownika w rozumieniu dekretu, jeżeli on sam albo członek jego rodziny, z którym prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, posiada przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe albo zakład rzemieślniczy.

2. Nie uważa się za pracownika w rozumieniu dekretu chałupnika będącego podatnikiem podatku gruntowego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w uzgodnieniu z Komitetem Pracy i Płac może w wyjątkowych przypadkach uzasadnionych rodzajem lub organizacją produkcji chałupniczej — uznawać za pracownika chałupnika pod warunkiem jednak, że przychód szacunkowy z gospodarstwa rolnego ustalony dla wymiaru podatku gruntowego nie przekracza kwoty 4.000 zł rocznie.

3. Nie uważa się również za pracownika chałupnika będącego członkiem rolniczej spółdzielni produkcyjnej.

4. Za członków rodziny w rozumieniu ust. 1 uważa się małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo, małżonków rodzeństwa, dzieci przysposobione i pasierbów.

§ 3. Nie uważa się za pracowników w rozumieniu dekretu chałupników wykonujących pracę chałupniczą na rzecz zakładów handlowych lub spółdzielczych zrzeszeń chałupników i wytwórców domowych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w uzgodnieniu z Komitetem Pracy i Płac może w wyjątkowych przypadkach uzasadnionych rodzajem lub organizacją produkcji chałupniczej — uznawać takich chałupników za pracowników.